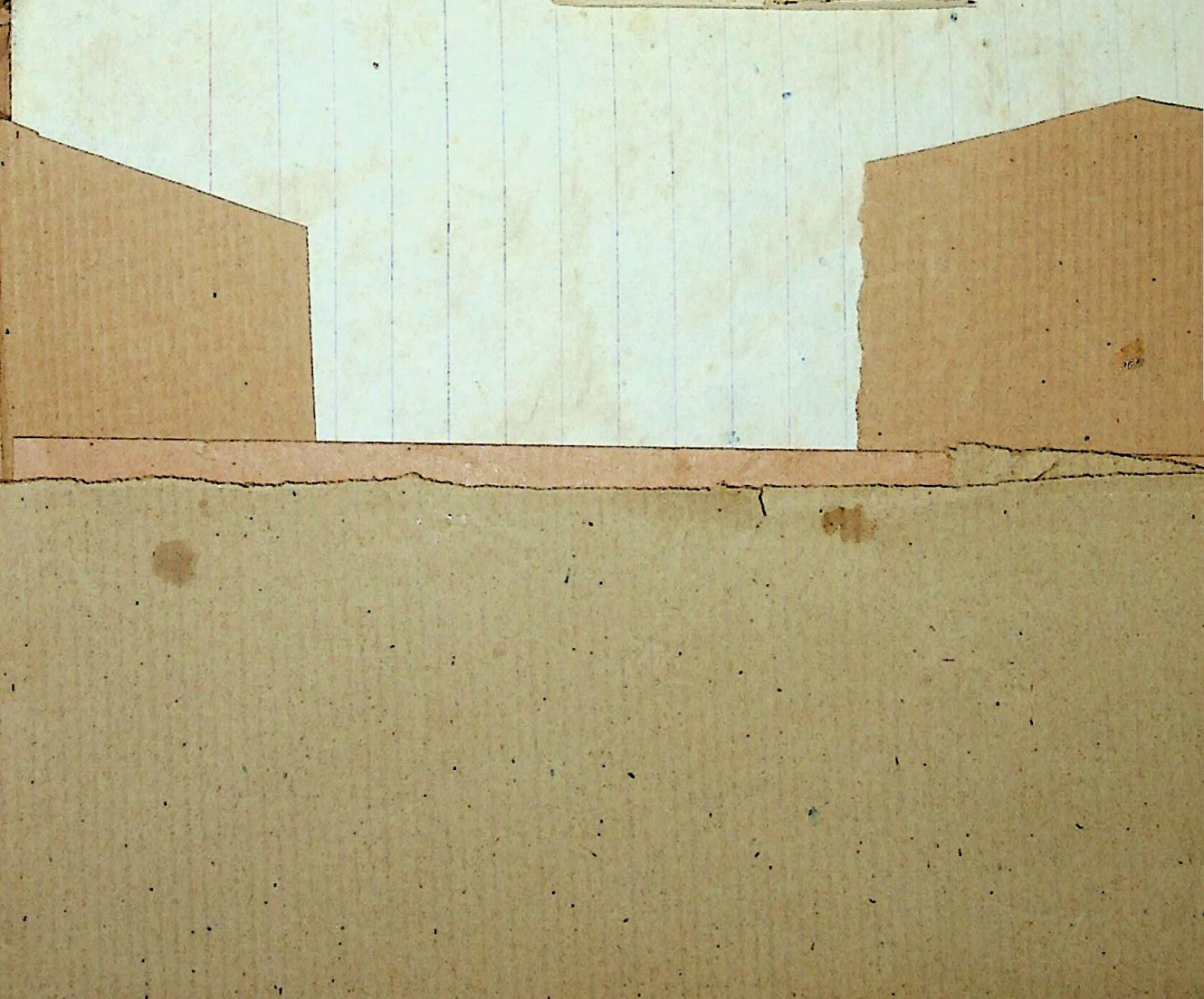

శ్రీ:

శ్రీమతే రామానుజాయ నమ:

—: తిరుప్పల్లాండు :—

తనియన్ గళ్

తిరుప్పల్లాండు పొట్టిల్ తిరు
వు తారణియిన్ తుయరత్తీర!
తిరుప్పల్లాండిరుత్తుం శెయ్దు తి
రుమట్టిశైప్పిరాట్టి తిరుమూర్
కరుప్పడంగారత్తిలుంగుమ్
కోంగుమణినార్బుమీ! తిరువే
శ్రీ వళ్లం పడియే తిరుప్పల్లాండు ఎన్

మరువు తరుమ మగ్గినై వళ్ళం పసియే
ఉలకు మగ్గినై యు ము
క్కుణార్ న్ను తమ్మిల్ పులవక్
పుకట్టో లాంలే తూక్కడులక్కు
తన్నై వైత్తు త్తు పక్కత్తు ర
మానీకి మగ్గినైయే వైత్తు
డుత్తు పక్కం వలిదు ॥ 1 ॥

పూనిలాయు వైన్ను మాయే
పునలో కణ్ నిర నాన్ను మాయి
నిలాయు మూన్ను మాయి

శిలిన్ధ్రకాలరంధ్రమాయే! మీ
నిలాయ పొన్రుమాకివేన్రువే
న్రు తన్నైయాయే! నీ నిలాయ
వన్నో నిన్నైయాకి నినైక్కవల్లరే॥

ఈన్రుమాన్రు మాన్రుమా
డుఓరైన్రుమైన్రు మైన్రుమాయే!
విన్రు శిరిరంధ్రమూన్రుమే
ఱు మాన్రు మెట్టుమాయే! వేన్రు
వేన్రు ఊన మాకి మెయ్యినోడు

యాయుమాయు। ఊరా దోశైయా
యువైన్దుమాయు వాయు మా
యునే॥ 1॥

ఇన్దుమైన్దుమైన్దు మాత్తి
యుల్ల వత్తిళ్ళాయు మాయు।
ఇన్దుమూన్రు మొన్రు మాతి
నిన్ర వాది దేవనే। ఇన్దు మైన్దు
మైన్దు మాతి యున్దరత్నా
న్దు నిన్ర। ఇన్దుమైన్దు మాయు
నిన్నైయా వరీతాళా వల్లరే॥ 2॥

మూస్రు ముప్పదారినోడ్రో

రైస్సు మైస్సు మొస్సు మాయి/ మూ
స్రు మూర్రి యూతి మూస్రు మూ
స్రు మూస్రు మూస్రు మాయి/ తోస్రు
శోది మూస్రు మాయి తుళక్కమిల్
విళక్కమాయి/ వీరైన్నావియుళ్
పుకున్నదెనికొలా వెమ్మిశన్నె॥ళ॥

నిస్రియుంగు మొస్రు లా
వురుక్కళ్ తోరు మా వియాయి/
ఒస్రియుళ్ కలస్సు నిస్ర నిస్ర

తమ్మెయిన్న దెబ్బ। ఎబ్బం
యూర్పమీ ఎన్నాయిన్న వాని
యూళ్ళి। నిన్నన్ని వాయి బ్ర
బ్ర నామ్మకప్పయిన్న వాదిదే
వన్నాయే॥ ౫॥

నాకమేన్నమేరు
వైపైనే నాకమేన్న మళ్ళానై
నాకమేన్నదమాక మాక మాక్ర
మేన్నవాక్కునాలా। మాకమేన్న
మంక్రుల్ తీరూరీ వాయు

మేన్ మేన్ కాత్ర్ విక్ మేడ్ది
నిర్ నీర్క్ నిష్ఠమే యిడు నద్ర్॥
ఒర్రి రణ్ణి మూర్తి యూయ్
క్షణిక్క మోడు ణాన్ని యూయ్/ ఒర్రి
రణ్ణి కాల మూత్తి వేల ణ్ణాలమా
యినాయ్/ ఒర్రి రణ్ణి త్తీయు
మూత్తి ఆయు నాయు మాయనే।
ఒర్రి రణ్ణి కణ్ణాణా నుమున్నై
డుమోత్స వల్లనే॥ ౨॥
ఆదియాన వానవర్

మట్టిమాయ వప్పుచిత్తు। ఆది
యూనవానవర్ధమాదియూన
వాదినీ। ఆదియూనవానవాణి
ర్మ్మకాలనీయుగైత్తు। ఆదియూ
నకాలనిశ్చయూవడకాణావ
ల్లారే॥ ౬॥

తాదులూవుతాత్రైమాత్రై
తున్న శంజ్ఞడై పూర్వ। నీదియూ
తవణాంగుషాదనిన్మేలూనిలూ
యుశీర్ష। వేదవాణార్థగీత

వేళ్ళ నీదియాన కేళ్ళియాకో।
నీతయాలో వకొంగు త్రిప్ప
నీళ్ళే నిన్నకాళ్ నిత్రదే॥౬॥

తన్నుళ్ళే ఆరత్తి త్రిపి
తరంగ వెట్టాడంకుడలో। తన్నుళ్ళే
ఆరత్తి త్రిప్ప డంగు కిర్ర తన్నై
పోలా। నిన్నుళ్ళ మిరుక్కిణ్ణే నిర్
పవుమీ అరివవుమీ। నిన్నుళ్ళేయ
డంగుతిర్ర నీళ్ళే నిన్నకాల్వదే॥౧౦॥

కొల్లనాల్ ఆడత్తి నే

శాల ప్పడుం చారుళ్ళుం నీ। శాల్లా
నాళా శాలప్పడాబు తోన్రుకిల్ర
శోది నీ। శాల్లా నాళా పడ్డెక్క నీపడ్డె
క్క వస్సు తోన్రినాకి। శాల్లా నాళా
శురుంగ నిస్సుకాంగళ్క్ శాల్లావల్ల
శేటుగుం॥

ఉలకు తన్నై నీ పడ్డెత్తా
ఱిళ్ళాడుక్కి వైత్తా। మీళ్ళిలకు త
న్నుశ్శే పిన్నాళా ఓరిడత్తా ఉయ్త్తై
యూళా। ఉలకు నిన్నై శోన్రి మిన్రక

వేస్తు నిస్తది ఆడలాడిలక్కు
నిన్నేయుళ్ళ మూళ్ళో యూవరుళ్ళ
వల్లరే.॥౧౧॥

ఇన్నేయుస్తు శొల్లలావది
న్నేయూసు మిట్టడ్రా పిన్నేశ్వేళ్ళనె
ప్పరున్న పిడాక్కుడారీ.న్నపైగ్గా
యోరీ పిన్నేయూయు కాలమోడు
పేరు మూరు మూడియుం నిన్నే
యూరే నిన్నక్క వల్లోర నీన్నేయూత్
నిన్నక్కే॥౧౨॥

తూర్పై యోగమాయి
నాయి తుష్ఠాయలంగలో మాత్ర
ంయూయి। క్రీమై ఆూకి యూష్ఠ
కడల్ తుయిల్ర వాదిదేవనిత్।
నామదేయు మిన్నెద న్నతిల్లు మిల్ల
వాకిలుమి। శామవేదకితనాయు
చక్రపాణియుల్లై యేగళి॥

అంగమూన్రుం వేదనా
న్నమాతి నిల్ర వక్కుళ్ళే। తంగు
తిల్ర తన్నైయూయి తజంకడలే

పద్మాత్మలా శంఖచక్రాబ్జ క్రీడ వది
శేల్వమీ మలోకు శిరినాయి శంగ
వద్మా మన్నమేని శార్ంగ పాణి
యుల్లాయే॥ ౧ ॥

ఆలై క్కణాత్తుకర్ క్కుళ్ళంబు
శాత శోది త్తోత్తు మాయు నిలైక్కణం
గర్ క్కాదావన్ది నిగ్గతియిలుం నీది
రుం క్కలైక్కణంగళ్ శాల్ పొరుళ్
క్కరుత్తునాల్ నినైక్కిణా మలైక్కణం
గళ్ పోలునార్కుం మాళ్ నిర్ణ్ మాళ్వాయే॥

వీక మూర్తి మూన్రు మూ
ర్తి నాలు మూర్తి నన్నే చేకిఱ్ఱు క
మూర్తి పుట్టాయు ఆఁడ్ మూర్తి
రుణ్మాల్ మూర్తి యూయి। నాక
మూర్తి శయన మాయి నలం
కడల్ కిడన్దా। మేల్, ఆక మూ
ర్తి యూయ వణ్ణా మెన్నో లూది
దేవనే॥ ౧౨॥

విడత్త పాయో రాయి
రమి రాయి రంకణా వెన్నో లో

విడుత్తు వీళ్ళలాద భోకమ్మిక్క
శోది లక్క శీకి। తాడుత్తుమేళ
విలాన్న మాయమావ నీరరా
వళావ। పడుత్త పాయతే పళ్ళ
త్తిళ్ళదన్న తాళోవేళే వళ్ళానే॥౧౮॥

పుళ్ళచాకి వేదనాన్ను
మోదినాయదశ్రియు౦। పు
ళ్ళేవాయు మిళన్ను పుళ్ళో
తిడి పిడిత్తు మిన్నరు౦। పుళ్ళే
యూరీది యూదలాలదన్నాతే

మిత్రకోత్సవే మియూయి ప్రుక్షిత్
మేయి ప్రేత్ర ప్రసిత్ తిజీత్తుత్
కాందతిత్తుచే ॥౧౯॥

కూంశ మ్యుత్రు మిత్రి మా
శుధాం పడుత్తు వేత్తా నీకి పేశ
త్రే దేవరీ వన్ది పాండ మున్
త్రిడన్ధ మున్ పాంశ నిత్ర నీరిల్
వాత్రి మాన్మైతయూనకే శివా
వీశవన్ను నీ తిడేన్ను వాన్ను
త్రేత్రవేట్టు on

అరంగనే తరంగనీక
కలంగ వస్తు కుస్తు శూ॥
మరంగ్ తేయ మానిలం
కులుంగ మా శుభాంశులాయి।
నెరుంగ నీ కడన్ని పోదు నిగ్ర శూ
కర్ణ కయ్యిర్। కురంగయూర్ధ్వ
కంద వెన్నై కూత్తు తిరువేడి॥
పన్ని మిన్ను మేలు
మాధవార్ పాల నూతి
శాలమేత్తమి। ఈన్ని

మణ్ణి యలలె త్తుయి
గ్ర వాదిదేవనే! వణ్ణి
క్రిణ్ణి తణ్ణి ళ్ళ యులంగ
లాయి, తలన్న శీర ప్రణ
తిక పావ శేరు మార్ప
ప్రేమినాతనే॥ ౨॥

వానిగత్తోరి శీయు
మాయి వళ్ళన్న వాళ్ళ
యిగ్గవనే! ఊన్ నిగత్తు
తిర్పలు మత్తుత్తానాయు

లాయు శీకి నాలో నిగ్రత్త
వేదనావకి నల్లయోగినా
తో వచాంగు పాలో నిగ్రహిడ
లో కిడన్డ పర్వనాభన్నత్తాయు
కంగై నీరి పయున్డ
పంది పంకయు త్తమ్మక్కాలో
అంగై యూళ్ళి శంగు ఆడ్డి
విల్లుం వాళ్ళుం విన్డినాయి
శంగమాయు దేవదేవ
తే నులావు మెన్మలక్

మంగమన్ని వాళ్ళు మాపై
ఆధిమేని మాయన్నాయి
వరత్రనిత్ శిరత్రి
మిక్క వంశాయిస్థు మ
స్థవన్, ఊరత్రనిత్
రత్రి వెళ్ళుకిర్లత్రి యు
స్రినాయ్, ఇరత్రనీయి
దన్నఝుయ్ఖి దన్డి మనోవ
యిస్థు శ్రీకరత్రిర్ధకు
త్రి యూవరీ కాణా వల్లరీ

ప్రశ్న నెం 13.

ఈమె నోడు పెద్దమ్మ మాత్రి యుల్ల వోడు నల్లపా యి। ఈ పోజ్ శై యూ ట్రు మాత్రి యొక్క లాద మాళై యూ యి। ప్రాణమే పణ మాయు నాతి పాయ్ను నోడు మెయ్యు మాయి। కాణిపే ణు మాణి యూ యి కరస్మ పెల్ల ప్రశ్న నెం 14.

విఘ్నాలు కడన్న శోదియు
యని విళంగు స్థానమూర్తి
యు యని పణిత కడన్న ప్రేత
మేలు పావనాశనాతనే
ఎణ్ణిత కడన్న యోగినోడి
రన్న శెన్రు మాణిగయు
మణిత కడన్న వక్రతుండినై
యుత్తమ మదిక వల్లరే ॥ 2 ॥

పడైత్త పారిడన్న

ఈ నన్ను దుష్ట మిత్రుని పోవ
నీ కి పడెత్త పడెత్త దిగ్గ
ఠిడన్ను మున్ కడన్ను ష
గ్గ్రీయో యి మిడెత్త మా
ఱం మాలమాస్ వెలంగు
కాలనూర్ పుత్ర పడెక్క
లం విడుత్త పోల్ పడె
త్త డన్ను మాయనో ఎంచు
పరత్రులం పరత్ర
యూది పోవ నీ రక్షమిక్కడన్ను

దేవతలు మెచ్చుతూ తన్ను
వెత్తుకన్న దన్నియుం నర
తృలుం బ్రిగతూనా దక్షాన
మూర్తి యూంతునాయి/ చిరు
త్తరుం నినాడు తమ్మైన్న
దక్ష వల్లరే॥ ౨౬॥

వానతము మున్నీక
మం వెడ్డు మేఘకడకీగ
ళ్ళుం/ పోనతం శేయ్యాలి
త్తు తృయిత్ర ప్రుండతీక్షన్/

త్రైనకం చెయ్యి తత్క్షణాని
మలర్చుకొంటాయి నన్నాకలు
యూయి/ కూనకం పుత్ర
త్రారిత్ర్ర క్రొత్తగ విజ్ఞాయ
ప్రాప్తయే ॥ 20॥

కాలనేమి కాలనేత్రణా
ధిలాభ కిరియూయి/ క్రాలి
మేక్రమముల్ల పంజోరీ పాల
నాయు పఛినే/ వేట్రివేవ
విలో వేట్రివ్ర్ర వెల్ శినత్ర

వీర నిధి పాలరాయి పత్తర
శిల్పమీ ముత్యాల యమ్మ
మూర్తియే ॥౨౧॥

కురక్షిన పైడి కొడు
కురై కడలిన్లేను పోయి।
అరక్ష రంగరంగ వేమ
శరం తురిన్న వాడినే।
ఇరక్ష మణి కొడుత్వర్ధ
ఇరక్ష మొన్ను మిన్నియే।
పరక్ష వైత్త్వ ళన్న కొండ

పర్వ పాద నక్షత్రమే ॥ 3 ॥

మిన్నిన్ తుయిల్గుర
ర్క్ వీళ్ళి వెం శరన్నుర న్నుద్ ।
మిన్నవర్కుళ్ పిరిన్దరళ్
శొల్ల పట్రుయోయి । నన్నిన్
ఱుత్తోరిన్ కొళ్ళుళ్ మిన్నిన్
ఱుయ్ । మన్నుళ్ కిడన్దున్ఱుత్త
వణ్ణాయ్ పుగుదుగ నెన్ఱు
ఆయ్ ॥ 2 2 ॥

ఆదియూది యూదినే

రెండు కళ్ళు మాది యీ దేహంలోని
శోది యీ దేహ శోదినే యిదు
ప్రేమ్మెయిలో విళంగి నాయకి
వేద మంత్రి వేళ్ళ యీ క్రి
విళ్ళి నోడు మళ్ళి మాయ్
ఆది యీ క్రి యీ యిన నాయు
మాయు మెన్న మాయు మే॥

అమ్మిలాపు మేను
మాంతి యీ మై యీ గి, ఆఁధి
యీ రీ, తమ్మిరాను మాంతి

మిక్క తప్పు మిక్క పత్రియు మీ
కొమ్మ రావు నుగ్గారుంగులాయు
క మాదర్ పిచ్చియాయి ఎప్పి
రాను మాడు వచ్చా మెన్నో లో
వెమ్మి శానో ॥ ఇశ ॥

ఆడగత్తపూర్ణ ముల
యుశోదె యూయిచ్చి పిచ్చి
యాయి శాడుదత్తో కీపుష్ప
దావి తక్కదాయు మేయి మగళ్ళ
పీడవెత్తు వెయ్యకొగ్గ ప్రియు

పాలము దు శేయ్ దు। ఆడగక్ష్
మాదరీ వాయు ముదు చుట్టా
దవస్థా లో॥ ౩౬॥

కాయికక్ష్ నీళ్ళ విశ్వం
యుదికెదిద్ద
కని ~~యుదికెదిద్ద~~ ప్రాంతు దు
దం। శాయ్ మాపిళ్ళక్ష్ తై
ఆలుత్త కణ్ణానెప్ప రాల్। ఆయ్
పై పాలాయుట్టి మట్టాయుట్ట
వట్టాయుట్ట, పిట్। పేయ్ చ్చి
పాలాయుట్టి పతామ్మార్ నేమాయు

వామనా॥ ౩౭॥

కడంగలన్నవనీకరి మరు
ష్ణాశత్రు, చీర్ ఘోయీకైవా
యి। విపంకలద్ద పొమ్మిన్నే లో
నడం పయిన్రనాదనే। కుడం
కలన్న కూత్రునాయకొడ్డిలో
వడ్డాణ్ణిన్నాయి। వడంక
లన్న మాకై మార్ప కాలనేమి
కాలనే॥ ౩౮॥

వైనపెడుత్రువేవైనీక

కలక్కినా యుదత్రియుం వెళ్ళి
పెడుత్తు వేత్రైనికి వరమ్ము
కుడ్డి వేత్రై శూళ్ళి వెళ్ళి పెడు
త్తు వింజి శూళ్ళలంకై కట్టళ్ళి
త్తు నీ వెళ్ళి పెడుత్తు మారికా
త్తు మేకవళ్ళి నత్తైయేగిన
ఆనై కాత్తు రానైకొన్ర
దత్రి యుయుక్ పిళ్ళై యుయ్ళి
ఆనై మేయేత్తు వానైయుణ్ణి
యుత్తు కుత్తు మొరినాల్ ఆనై

త్రాత్రుమెయు రిక్షిఖో మా దరాక్
తిరత్మ్రుముక్ | ఆనెయు స్ర
కెర్రదర్శమాయు మెన్నేమాయు
మేటిళ్ళం ||

ఆయనాకి యూయురక్
మంగై పేయు తోళ్ వి రుంబు
నాయు | ఆయు నిన్నై యూవక్
వల్లరంబుర త్రొడింబుకాయు |
మాయు మాయు మాయైక్రొలో
ఉదత్రినీ వక్కుత్రులుమీ |

మాయు మాయు మాక్షినాయుల్
మాత్ర మున్నట్లు మిమాయు మే॥

వేత్రిశ్రే నన శేక్షర మే
ని నీగణాన్న ప్రుద శేడె!
కిన్ను ఆంగళ్ళ వైత్ర వన్
కె వైత్ర వద్ద కాంల మిశ్రే!
డోన్ను శంకురు దియూలే
నిగ్గత్త కారణా న్నేనె/ విన్ను
శేన్నడర్న వీళ్ళ ప్రాణ మి
న్ని యే॥ళ్ళ ౨॥

వంశినత్తు వేళ్ళవెణు
మరుభ్రాశిత్తు రుత్తు మా।
కుంజున్నె క్కడిన్ను మఱిళ్ళన్ను
తోడి కాలనే। వంజినత్తు
వందపేక్షి యుం విపోలు
వాంగినాయే। అంజనత్తిన
ఱినాయు వాదిదేవనల్లయే॥
శంఖనీర్క్కు
పాలనీర్క్కుపాశియిన్
పశుంపుర0ిపోలు నీర్క్కు
పొరుడ త్రడత్తు వణ్ణ.

విఘ్నములు నీల నీవ్వ యెన్నివైనిర
వన్న కాలం నాన్న మాయి మాల
నీవ్వ వెయుకమీ మరెత్తవన్న
వీవ్వ యే॥ ఇళ॥

మున్నె శాయ్ తొల్ విఘ్న
శాయ్ తొల మన్నె వే మయుంగ
నిన్ను వెన్నో మెన్నాక ప్పడాయ్ కొల
న్న మాయ్ నిన్న మతీక న్నాశా
యు తొల్ వ యెకొల వన్నన్నే లో

కడన్నమ మీ! ప్రుథ్వాయూ పున
స్మృ ష్ఠాయులంగ లంప్రునిదనే॥౪౫॥

తోడు పెత్త తథ్వాష్ఠాయు
లంగలాడు శెన్నియూయి! క్రడు ప్రథ్వీ
యూష్ఠి యేని యుం శిరె ప్రళ్ళూర్
దియూయి! నాడు పెత్త నన్నె నథ్వా
మిత్ర యేమమీ నాయనే! వీడు
పెత్తార ప్పాడు పిరప్పరుక్కు మా
థాకేళ్ళ॥

కారాదో త్మమేని నంగళ్
పుట్టో విష్ణునీ నాశనే! నీదిపత్తరా
వణ్ణమే క్కడత్తుయె బ్రక అత్రియుతో!
దీరిడత్తాయుల్ల పత్తాయిల్లె యవ్వ
రాదలా! శీర్వీడత్తనాయనేనో డా
రిదిరంబు మ్ మాశేలు॥

కుర్రిల్ నిమ్ము వానిరున్ను
నీళ్ళడల్ కిడన్ను. మణో! ఒత్తుకేన్ను
పోత్తు యుజ్జి డోర్రిడన్ను మనియాయి!

నన్ను నేను నాళ్ళవత్తుల్లో నల్లుయిర్
పెట్టుకొవ్వు ఉన్న వేమ్మెత్తుల్లో
వాదిదేవనాళ్ళయే ॥ళు౮॥

కొట్టై కొట్టా కొవ్వ మీదు తేను
లాపు కూని కూసే। ఉట్టై కొట్టిరంగ
బోట్టి యుల్లో మరిచ్చన్ని నానునూరీ।
నట్టై యుట్టిన నాళ్ళ పేర వాళ్ళ వాయు,
నేలమే। అట్టై కొట్టి కట్టై మీయుమ
ళ్ళ ఇరంగమే ॥ళ౯॥

ವಜ್ರಾಕ್ಷರ ಕ್ಷುರಿಂಕಜೆಟ್ ಶಿವ
ಸ್ಥಳೇವೇವ, ಮುನ್ನೂರುನಾಳ್ಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷಾರಲ್
ಶಿಲಾ ಕ್ಷೌವಾಲ್ಲ ವಿಜ್ಞ ವೀರರಶೈರುಮೂಕ್
ಎಣ್ಣಿಕೈ ಕ್ಷಣಾಂಗಳ್ಳು ಮಿರ್ಜಂಜಯಮೂಸ್ಥ
ತಿರ್ಥ್ಯನೀರ್ಕ್ಕ ವಜ್ರಾಕೈತ್ತ ಶೂಲವೇಲ
ಮನ್ನು ಶೀರರಂಗವೇ ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶರಂಗಲ್ಲ ತ್ಯುರಸ್ಥ ವಿಕ್
ವಲ್ಲ ತ್ಯುಲಂತ್ರ ಮನ್ನವರ್ಣ! ಶರಂಗಳ್ಳೋ
ಪ ತಾಗ್ರಾಲ್ಲು ಅಳ್ಳು ದಿರ್ಕ್ಕು ಶೆಲ್ಲಿರ ಮನ್ನು

మొన్నటివరకు పరమ్మ పొన్నిరమ్మనుండి
వస్తలైక్కుటీ వాకప్పునకు అక్కడ
మెప్పకో నామ్మకొత్తియవ పణ్ణిమ్మ
తోయలేదాని.

అప్పుణ్ణాయుత్తమయుత్త
కలియాలై పోరెదిక్కు వన్దాల్
పట్టుకియుత్తు మున్దుతర్ణమరు
ప్పై శిత్త పాక నూరీ శిత్తిరయి
న్దు మున్దుర లీ మూంగి లో

మూన్ను తడ్డా రొల్రినరీ! అ
న్ను ప్రత్యూర శుస్తీవాక్ర
ము అక్కణాత్ర రరలగవేమిళిగ
మోడిమోడి లచ్చెయూయి
శాపమెయ్యిది మక్కడాన్కి కూడు
శేనై మక్కలోడు క్రొబ్బిమన్ని
వెంజమత్తు! బుడి వాణా
యిరంకరంకళ్ళిత్తు వాది
మూల! వీడు త్రోయిల్ కూడు

నీరరంగమెత్త మేరదేశిని
ఇతి త్వతై నైరన్మర
నిలంతై తట్టి త్వర్వ మతై
త్వతై విరినిని నిద్ద మన్ను
శన్నమి తుతై త్వతై ఆత్తుత్త
తిన్న కుంకుమ కుంకుమ్మోంనోము
అతైత్తుక్కు కాపిరి యురంగ
మేయు వణ్ణాకే ॥ ఈళ ॥
మన్న మా మలర్మ్మత్తి

వెయ మంగై మైన్నునాయి!
పిన్న మాయ ఈ పిన్నై తోళ్
మణాం పుణాండ్ను పన్రియుయి!
ఉన్న పాద మెన్న శెన్నై మన్న
వళ్తు నిళనినాయి! పొన్ని
శూళ్ని రంగ మేయ పుళ్ళారిక
ళల్లా యేనాఁఁఁ

నిలంగై మన్నన్నై
ప్రన్నపై త్తాళ నిలళ్తుక!

కలంగ వస్తు శెస్తు కొస్తు
వెస్తు కొన్నో వీరన్నే! విలంగు
సూలక్ చేస నావరి నీదియూ
న కేళ్ళియూరి! వలంకొళ్ళ
కుడం దెయిళ్ళే కిడన్నేమ
ళు మల్లెయే ॥ ఇట ॥
శంగు తంగు ముస్తె
నంగ క్రొంగ తంగ ళుగుంవ
అంగ మంగ వస్తు శెస్తడ్రె

రిన్న వాళ్ళియూక్ | కొంగులతం
గు వాక కుళ్ళిల్ తుడిప్పైమా
క్ కుడంబై నీరి | పూంగులతం
గు కుడంబైయుల్లిక్ కిడన్న
ప్రుండరికన్నేన్ 2021

మరంకెడ నడన్న
డరు మత్త యూనై మత్త
రత్తు | ఉరంకెడ ప్పుడల్లో
క్ క్రూంపూశిత్తు కన్నప్పు

ఉత్తమ మాట ఉరంగం వాయు
విళక్కు మణ్ణాళక్కు పాద
వేదియుడే వరం తొళక్కు
డుంబై యుళ్ళే కిడక్క మాలు
మళ్ళైయే ॥ ఒరూ ॥
తాలి వేలి తళిగా
వయల్ తడుంకి దంగు పో
మీ యున్నోటి కోలమాడ నీడు
తళిగా కుడక్క మేయుకోవలా

కాలనేమి వక్షర్ధకర్ధ
ముర్ధ శిర మవై కాల
నేము కూడ విలీకు నిత్తే
విలీత్రై వీరకేళు ॥

ఆర్యం కొర్యం వెరుం
పని పోతిన్నిడ ఉయురీన్న
పేళి విశ్వాస్థలతీన్నే ప్రపు
విశ్వా ప్రపుత్కు వేంగడపు
తిత్తో వీన్ను ఎర్రన్నిరున్న

తెల్లటి పూలున్న చెట్టు ఎంతో ఎత్తుగా
ఉన్నాయి. చెట్టు మీద కుడుం
కుడుంబెయుల్లో కిడక్కు మా
లు మల్లె యేనుడుంది

నడవ్వు క్రాల్లోగళ్ళో
నిన్నవో నడుంగ ప్లాంటులు మే
నమాయి. ఇడక్కు మేకులుం
గళ్ళోగవిలుంగు మాల్ వరై
చ్చుర్ం. కడక్కు కాల్ పరన్న

కావిలి క్కైలై కుడ స్తాయుళ్ళీ
కిడ్డవ వాం రక్తిడిరు నన్న
మేళ్ళు వాళ్ళి కొళ్ళనిఱగా

కరణ్ణి మాడు ఱాయ్ కై
యుళ్ళ కరుంపేనై పైరుంపట్టియు
పిరణ్ణి వీళ్ళి వాళ్ళై వాయి కురుం
కుడి నెడుస్తకాయు। ఆరణ్ణా తోళ్ళ
రణియర్ శినం కొళ్ళాక మోవ్రైయుం
ఇరణ్ణి కూర్చు శెయ్యుక కన్న శింగ

మేన్న దున్నెయే॥ ౬॥

నల్లిరున్న యోకనీతి

నక్షి వాకక్ష శిష్టెయుళ్ళి| నల్లి

రున్న తవినైక్ష తిర్చి దేవదేవనే|

కుల్లిరున్న మాడనీడు పాడక

తూ వయూరక తుయి| నిల్లిరున్న

వేంకన్నై క్షిడన్నదెన్న నీర్మెయే॥ ౭॥

నిల్లదెన్న యూరక తిరు

క్షిదెన్న పాడకీత్తు| ల్లిన్నువేంకన్నై

కిడన్ని దెన్నిలాంద మున్నెలాంఁ।
ఉల్ల నాన్ పిఱన్ది ర్చే పిఱన్ది
పిన్ మఱన్ది ర్చే। నిల్వదు మిరు
న్నదు వికిడన్నదు మెన్నెంజుల్లో 11౬ శ్లో॥

నిఁ పదు మోక్ వైఁ పక
ఆరుప్పు విణో కిడప్పదుమీ। నఁ
పేరు మ్మైక్కడలుళ్ నానిలాంద
మున్నెలాంమీ। ఉఁ శ్రీదనన్న
శయన నాదిపూర్ణమా శ్రమ

నిర్గుణము మరుప్పదుం కిక్కప్పదుం
ఎన్నెంజుల్లే ॥ ౬ ॥

ఇన్ను శాదల్ నిన్ను కాద
ఒన్ని యూరుం మెయ్యకత్తు। ఒన్ని
నిన్ను వాళ్ళదలిన్నె కణ్ణ నీశరణ
త్తాలూ। అన్ను పారళ్ళన్ పాదమోద్ది
యున్ని వా నిన్నేలో। శెన్ను శెన్ను
దేవదం యుడుక్కాద వణ్ణం మే ॥ ౭ ॥

శణ్ణమణ్ణాలత్తి నూడు

శ్లో॥ వీణు వైరంబు మేలో। కన్నె
వీడిన కాదలన్నమీ నాళ్ళు మె
యిడు వీరో। ప్రుండరీకపాద పృథ్వీ
యు క్రిరి నుమీ శివ మదుల్ము సేవ్వి
నుమ్ముర వినై లక్ష్యయు యుల్క నేంగి
యు యుమినో॥ 2 ॥

ముత్తాయిత్తు వాణాయు
శ్రీరఙ్గ్ వాళ్ళ నిశ్చ క్రోళ్। మత్తరా
యు మయుంగు కిన్న దిట్టది అన్నది

ఫోన్ల/ ఎ ఆఫీసుకు ముయివడ్డారు
పాయు మిల్లె యుయిక్కుతోఁ! తొత్త
ఇత్తే ఆర్డిక్కాయి నన్నాలె వాళ్ళతో
వాళ్ళి మిసోఁ ఒయ్!!

కాణిలు మురుప్పో
లాఁ శెవిక్కి నాద కిర్రియూర్!
యీణిలు మీ వర్నారు మిడ
క్కిలాబ తేవరె! ఉణా మన్నాడన్లు
వాళ్ళి మాఁడర్ క్రాళ్ళో! ఎమ్మాదిపాల్

పేణులుకు పిరప్పే నుమీ పిరా
క్రుక్కు కిరుతిరే॥౬॥

కుద్ద మోక్షు శోలుమీ
వేతిక్కళ్ తోమరంగళ్ తిళ్ళి
పోళ్। యన్న మానదేవతీర్థళ్
పరన్న వానక మ్రుగ్। వన్న
వాణా నీరం కూర్చు తోళ్కక్కళ్
క్కుణు త్తనాళ్। లన్న వన్న వాకు
లు మమరే యుత్తి వరే॥౭॥

వణ్ణిలాంవ్ కోదెమాతర్
కారణాత్మనాళ వెకుణ్ణి|ఇట్లా వా
ణి నీశైంఛూస్రు తోళ్ళక్ష్మ ఉళ్ళ
త్మ్రుణిత్మనాళ్ళి|ముట్టి నీరన్
మక్ష్మళ్ వెప్పు మోటియుంతి యో
డిడ|క్షిణ్ణి నాణి వాణానుక్షిరం
గినా నేమ్మాయనే॥౭౧॥

ఖోదిల్ మంగై పూందలక్ష్మి
త్తి దేవియున్రియు మి|ఖోమ్ము తంగు

నాన్ముకర్ మకన్ ప్రవక్ మకన్
శాంతిలో/మూడు లోకం గుకూలు నేను
తూర్ది యెత్రు, వేదనూతో/టు
కొన్ర దున్నమ్మ యుల్లం దిల్లా మన్ను
నెక్కలో॥ ౨॥

మరమీ పూదబ్బరం తుర
న్ను వాలి వీక్ష మున్నోరు నాళ్ళో/ తుర
మ్మోద బ్బరమ్మర న్ను వ్రుమ్మరాళ్ళి
యె మ్మిరాన్/వరం క్రుగ్గుజ్జిక

వత్సవర్ధలాడు వాని మాళ్ళలుమీ
నిరంబి నీడ మోక మెత్తాగత్తుమీ
యూర్కుమిత్తయే॥ ఒళి॥

అగ్రాహ్యమన్ను వామన
నడియిత్తై వణంకినాళ్। శెన్రుడ్డ
ర్న్న ఞానమోడు శెల్వముమీ
శిరప్పిడుమీ। మత్తెడ్రర్న్న తాళ్డ
రైయుళ్ళ మన్నమూత్తై వాళ్త్తి
నాళ్। పిన్నెడ్రర్న్న తీవినైకళ్ళ

పద్మనాభుడతడు పాహిమాయని॥ ఉల్లు॥

ఒప్పిన నిద్ర నల తవమీ
శయ్య దూఱియు ఱిఁ తోరెలామీ।
నిద్ర నిద్రవడకు నంగళ్ళు ళ్ళియు
ళ్ళిమీ తూయరాయి। శేన్ర శేన్ర
దేవదేవ రుమ్మ రుమ్మ రుమ్మరాయి।
ఒప్పియెంగళ్ళి శెంకట్నాళ్ళెలయు
వడ కాణా వల్లరే॥ ఉళ్ళు॥

అన్నమాచార్యుడు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు

క్షిలబ్బైనై శాయిబ్బి | నన్నుల వళ్ళి
ఆగ్రన్న స్నాన నన్నుబుడకికొళ్ళిన్న
ఎద్దిబె ళ్ళకి నెంజురుకి యుళ్ళ
కనినైక్రిన్నడొరి | అవ్విలక్రియా
ళ్ళియూనై యూవకిపొణావళ్ళరే || ఒట్టు

ఎట్టు మెట్టు మెట్టు మాయి
ఓరేక్రి మేక్రి మేక్రి మాయి | ఎట్టు
మూత్రు మెత్రు మోకి నిన్న నాది
దేవ్వనై | ఉట్టినాయి పేదమోడి

ఇంజి నిర్ర వనీ మెయుక్ ఎట్టి
క్రీత్తు మోదువార్ కొళ్ళ వల్లారీ వాన
మాళ్ళవే ॥ ౭౩ ॥

తోర్విలాంద కాదలాల్
తుడక్కిన్ర మనత్తోరాయి నీరరావ
మాదెక్కిడన్ను నిన్నలన్ నలంకిళ్ళో
ర్వి మోదిరైంజి నిర్ర వణ్ణమెయు
రక్షిత్తు మీ మోద మాత్త మోదువా
రక్కళ్ వల్లారీ వాన మాళ్ళవే ॥ ౭౪ ॥

పుత్రునోడు పుత్ర మాయో
రేఖిశోడొన్నదాయ్। పుత్రనాస్తిశై
క్ష్యాత్ర నాడుపస్తు నన్నెయూయి।
పుత్రినాయ ఆస్తుగమోడొరోస్తునాల్
మిక్కవాది పాలో। పుత్రరామవర్క
లందు పుత్ర పుస్తుగాగుమే॥ (౬౬)

వాశియంతి నోశమిస్త్రి
వడ్డెదిర్న దేసుకన్। నాశమంతి
నాళ్ళులప్పే స్నేశేరీసనయకనిక్కు

వీశమేళనిమిడిన్న తోళిలల్లె
యూళ్ళినాయి కమ్మంకు! ఆన్నె
యూ మవర్ళా లమరాక
లాకుమేళుంగా॥

కడ్డెన్న పొంకకడుగుకడ
న్న కాలనేమియ్యు క్కడిన్న! డడ్డెన్న
వాలు ఆన్నెనుక్కుదవచన్నికా
మనాయ్! మిడెన్న వేన్న మరలగ
శు మడంగవెయ్యు, వేరగడి.

మదైత మూల పాదమే యుదైన్ను
నాళు ముయే మినోరు గాగ

ఎత్తిగత్తు మోత్తుని
స్రేయు రిన్నడయు రిన్న ఎత్తిగ్గనియోయ్!
మత్తిగత్తు మూరినే రరా వన్నవే త్తు
యిన్ర, నిగ్ ఎత్తుగ్రుత్త శెన్నడయో
డు సిన్ర పాశం విట్ట వరిక్కు ఎత్తి
గత్తు మిన్న మింగు మంగు మెంగు
మాకు మే॥ 2॥

మేట్టులాన్ను తేజ్జిష్ఠాయ
లంగలాయీ శ్పులక్కళిల్/ విట్టు
వీళ్ళిలాద పోక్కమీ విజ్ఞాలీ నజ్ఞి
యేన్గినుమీ/ ఎట్టినోడిరజ్ఞానుమీ
కయిగ్గుతినాలే మన్నన్నెనై/ కట్టి
వీడిలాద వైత్త కాద అన్నమా
కుమేళా ౨౫

జీన్ పిగక్కే వైత్తనక్కొల
లి నిత్రు తన్నళ్ళుకు/ అస్సుగల

క్క వెత్తనా ళ్ళనిన్నన్నో లాళ్ళి-
యూనీ। త్తనిర త్తోరన్నిలా వన్ను
విలాద నాయినేన్। ఎన్నిన్నిత్తు ర
న్నై రమ్మిరా న్నుతిపిల్ వేత్తాదే॥ (పల్లవి)

నచ్చరావణ్ణై క్కడన్ను
నాళ పాదపోది నిల్। మైత్త శ్నన్న
వాంగు త్తు నీంగు విక్క నీయి
నమీ। మెయుత్తాన్ వల్లై యూద
ఈ లతిశ్నన్ నిన్నాయమే।

మేయ్యున్ వల్లె యూదలా ల
గిన్న నే నిన్నాయమేగ్రెడియు
నిన్నయుక్కి నిలో మయుక్క లన్న
మాయునేగుఁ॥

శాడు శాడు పాదనే
శలంకలన్న పొయ్యేక్రెవాయు।
ఆడరవినీ వచ్చిడిరీ నడుమీ
పయిన్ర నాధనే। కాడునీడు
క్రెయు శేయ్ను। పాద నాళ్ళు

ముళ్ళినాలో వీడనాకమెయ
శెయూద వణ్ణా మెన్నెతక్కనే॥ (పల్లవి)

నెగ్గుపెగ్గు కణ్ణాన్
విష్ణునాథనోడు బొబిన్నేలా నగ్గువత్తు
నాథనోడు మగ్గు ముళ్ళవానవకి
కగ్గు పెగ్గొయూతే వణాంగుపోద
నాథవేదనిన్ పగ్గులాతోరిప
గ్గు మగ్గు దుగ్గుతోలే స్మరిక్కో॥ (చరణం)

వెళ్ళవే లై వెగ్గ పునాడి
వెళ్ళయిన్నా రావళాయి! అళ్ళ
లాయి కడెన్న వన్నరు వర్ర క్కోర
మైయాయి! డిళ్ళనోయి తీళ్ళి తోడి
మరుస్సు వానవర్ళిత్త వేమి!
వళ్ళలాలైయు త్రి మత్తోర లాంకి
వళ్ళి నార్ మదిప్పనేనురా!!

పాడి మికుత్త పాడ
ముస్సి భిబ్బు వా నేరుబ్బునన్!

ఈ రీతి మిక్కుటమ్ము మాయు మాక్షినిభ
క్రొన్ను వెల్ల కేలి మారతార్క్ష వాహ
కొడుకుత్తు వెయ్యి మైవరీ పాలదామి
శీరీతి మిక్కుటమ్ము నిన్నిలా లోకీ తెయి
వతీం నాకి మదిప్పనేయుడ॥

కులంగళ్ళాయు వీరిరణ్డి
లాన్లలుం బ్రిన్నిలేరే! నలంకళ్ళాం
యు నిన్ను తోళ్లకళ్ళ నావిలుమీ నది
న్ని రీతి! నిలులంగళ్లన్నుం వెల్లి లేని!

మొగుడియాల్‌కి పుట్టిన, నీ/ స్నేహలత
పాప మత్రి మత్రో కి పేగంటి
లే నెమ్మోశనే॥౬౦॥

ఎవ్వాలాంవు మెన్నో ఛంపేటి
త్రోడంకడాంక్ బొరుట్టు/ ఎవ్వాలా
వరక్కైనెరుప్పినాంకేనెరుక్కనాయి/
కవ్వాలా లోకకవ్వాలాకేన్ కలన్న
శుగ్గమే మగ్గగాలేక్/ ఎవ్వాలాంద
మాయనిన్నె యెన్నుక్ నీక్కలన్రుమే॥

విడెక్కులంగ శేష్ఠిడరు
వెన్ని వేగ కణా మాదగాక! కడిక్కలన్న
తోళ్ళ ప్పుణాడ్న కాలయాయ వేత్త
నీర! ఉడె తడె త్రుదిగ కడన్ను మున
కడెన్ను నిన్ను నక్కు! అడెక్కలమీ పుకు
న్ను వెన్నె యుంబరాన్న వేణ్ణమే!!౨!!

శురుంబురంగు తణ్ణిళ్ళాయి
ఉడెన్నులరేన్న పాదమే! విరుంబిని
న్రిరైంజు వేగ కిరంగ(రంగ)వాణనే!

కరుంచిరున్న కజ్జియే కడ్డుకొడన్న
కజ్జానే! ఇరుంబరంగ వెంశరమ్ము
రన్న విల్లారా మనే!!౯౩!!

డూనిన్నేయు వావి నీ ఉం
క్కమోడుణ్ణి నీ! ఉవిన్నేయు వైన్ను
నీ అవతుర్రుళ్ నిన్ర తూయ్ మై
నీ! వాన్నిసోడు మజ్జుమీ నీ వళ్ళం
కడలో పయునుమీ నీ! యూనుమీ నీ
యుదన్రి రెమ్మిరానుమీ నీయిరామనే!!

అడక్కరుం పులన్నశైన్న
డక్కి యూశై యూమవై। అడక్కి
ఱుత్తు వన్ను నిన్ తొళ్ళి లీక్రూం నిర
వెన్నైనీ। విడక్కరుది మెయ్ శెయూడు
మిక్కో రాశై యూక్కిలుమీ। కడలీకిడ
న్న నిన్నలూలూక్ కణ్ణాలే నైత్తుళ్ళాలోగా॥

వరమ్బిలాద మాయు మా
యు! వైయు మేఱ్ఱుమీ మెయ్యిమ్మెయే।
వరమ్బి లూళ్ళి యేత్తాయి మీ

వరమ్మిలాద కీర్తియాయి/వరమ్మి
లాద పల్ పిల్ప్పుత్తు వన్ను నిన్
కుళ్ళత్/ పొరున్ను మా నిరున్ను నీవర
మి చెయి శిక్షారక్షనే॥౬॥

వెయ్యి వాళ్ళి శంగు తల్లి
విల్లం వాళ్ళు మేన్ను శీరి/కైయు శె
య్యి మోదితో మాము శేరు మార్ప!
నాథనే/ ప్రియులాన వాక్కినోయు
ప్పుత్తు వన్ను నిన్నడైన్ను/ దయ్యమో

రుపాయిమే నీ యెనక్కు నలోక
వేష్టిమే॥౬౭॥

మున్నున్నిన్ను వంజమాంగ్గో
యెళిచులంక్కళాశైయు। తున్నున్ను
నిన్నకాశైయే తోడరీన్ను నిన్నాయి
నేనో। యిన్నిన్నిన్ను వేరిడకి శుళ్ళి
శ్శాన్ను నీంకుమా। మున్నిడ్డిడాడు
మత్తనినక్కు మాయు నలోకవేష్టిమే॥
(౬౮)

కొట్టినాన శేయట వల్లై

ప్పయున్న నాల మన్నన్నై నా ఱ్ఱి
వెత్తు నల్లవల్ల శెయ్యు వెఱ్ఱినా
రెన/ర్కెట్టదర్రి యెన్నదావి విన్నై.
తొళ్ళ నిన్నిడుమీ/ప్రాఱ్ఱువెత్తువెన్నై
నిన్నళ్ళి నీళ్కల్ ప్రాపై వఱ్ఱినే॥౬౬॥

పిఱప్పినోడు పేరిడర్నున్న
క్కాణాన్రుమీ నీంగు మందు/న్నిఱప్ప
వెత్త ఞాన నీశనై కరైక్కడెన్ర
మా/పెఱుతక్కరియు నిన్నె పాడ

పత్యయాన పాశనమీ! విని తక్కరి
యు మాయనే! ఎనక్కు నీకొక వెఱ్ఱి
మీ॥ గం॥

ఇరన్దరైప్పు దుఱ్ఱు వాఱ్ఱి
యే మనీర్ నిగిత్త మా! వరన్ఱుం
ఆరుక్కుగి ష్టిల్వై త్రదాకిక మన్న-
శీక! పరన్ద శిష్టై యొట్రి నిన్ర నిన్న
పాన్ద పంకయమీ! నిరన్ఱరం నినైప్ప
వాక్కు నీ నినైక్క వేక్మి మీ॥ గం॥

విశ్వవిలాస కాదలాల్

విశ్వంగుపాద పోదిల్వెల్ల/డొల్లు

వేన దూన నోయొగ్గిక్కు మాక్కొ

గ్గిక్కు నీరి/ల్లు మాయ పల్రియా

యి వెల్రి వీర కుల్రినాల్/ఆల్లు

నీరి వరమ్ము శెయ్డ ఆోల్రల్ చుల్రు

శొల్లాడే/ గంగా

ఆరు క్కలన్ను శేయి మార్ప

దేవ దేవ దేవనే/ ఇరు క్కలన్ను

వేదనీతి యూకి నిర్ణనిన్నలా/
కరుక్కలన్న కాళ్ళమేక మేని
యూయు నిన్ పెయుకీ/ డిరుక్కల
న్నోడ్డి విలా దురైక్కు మూన్రై
శెయ్యే//౧౦౪//

క్రడుమీకవన్నన్ వక్కరన్
కరన్ముఱన్ శిరమవై/ ఇడన్న
కూన్రు శెయ్యు పల్ పడై ఆడక్కై
మాయునే/ కీడన్ని రున్న నిన్రియుం

తొందుమీ నిన్న పొద్దు కళ్ళలో! తుడ
చిన్న వీళ్ళలాంది దోకి తుడిచిన లోక
మేఁట్లమే!! గంళి!!

మట్లాయుండ్లు మిన్నున్న పిన్ని
రన్న కొండ్లక్కన్న మళ్ళో! కండ్లళ్ల
దిట్లాయెన్ర వెన్న కాల మాయినాయి!
పట్లావెన్ర విన శోత మొగ్గ కొంగ
తంగు పంగయు! క్కుట్లా నిన్న వట్లా

మల్లదిల్లై యెల్లుం వళ్ళామే॥ ౧౦౫॥

కర్రుత్తెదిర్న్న కాలనేమి
కాలనోడు కూడవన్రు। అర్రుత్తవాళ్ళ
శంకు తళ్ళి విల్లుం వాళ్లు మేన్దినాయి।
తార్రుక్కలన్న వూనమంబొళిక్క
వన్రు కున్రమ్మున్। పొర్రుత్తనిన్
పుకళ్ళకలాలూకి నేశమిల్లై
నెంజు మే॥ ౧౦౬॥

కాయ్ శినత్త కాశమన్నన

వక్కరన్ పళ్ళుండ్డారన్! ఎంతినత్త
మాలమాన్ శుమాల తేశిధనకన్!
నాశయుట్టు వీట్టినాళ్ కవర్న్న
నిన్ కట్టిపుకరాతో! నైశపాశము
ఆంబత్తుమీ వెతుడే నైమ్మశనేగంబ!!

కేడిల్ శీకవరత్తునాయ్
కెడుంవరత్తయు నరన్! నాడినోడు
నాట్ట మాయిరత్తునే నాడునట్టిలు!
విడదాన పోక మెయ్యది వీగ్రవీరున్న

పోదిలుం కూడుమాశై యుల్లదోర్కు
కొళ్వనో కుందివిలే ॥౧౦౮॥

శురుక్కువారై యిన్రయే
శురుంగినోయి శురుంగియుమ్
పెరుక్కువారై యిన్రయే పెరుక్క
మొయ్దు పెర్తిరోయి శెరుక్కువా
కర్ణ తీక్ష్ణాంగళ్ తీర్ద దేవదేవనై
నిరుక్కువాయ్ మునిక్కణాంగశేత్ర
యూనుమెయ్తనే ॥ ౧౦౯॥

తూయు నాయు మన్నియుం
శరుంయులాపు ఆ ఢ్ఢుఖ్ఖాయి/మాయు!
నిన్నై నాయినేనీ వణాంగి వాఖ్ఖతు
మీదెలాతీ/నీయు నిక్కుగ్రిప్రతిల
మాత్రుత్తు నలీకు వేల్లై నీఠ/ప్రాయు
ఊఱు పత్తుర్ ఈత్తు మీ యువేల్
వ ఱ్ఱానే॥౧౧౦॥

మేదు నిన్నై వల్లవా పఖ్ఖి
త్తు వర్ణుయీ మాంతలీ ఖోరీ/శెంయు

నిన్నే శెప్పు తీయటే వెన్న వర్మమీ
వన్నన్నై! ఎయ్య లాకు మెన్న రాద
లాలీ ఎమ్మాయు నాయినేనే! శెయ్య
కుప్పు మీ నప్పు మాతవేతాళ్ళ
ష్ణాలనాథనే॥ గగగ॥

వాళ్ళ ~~మా~~ తల్లాతి నాళ్ళతో
శెల్లు నోయుమై కుర్ర మూప్పయిని! మా
ళ్ళు నాళ్ళ దాదలాలే వణాంగి వాళ్ళ త్తా
స్నాండామే! ఈళ్ళ దాకు నన్నై యెప్పు

నన్నగారి నన్నచిన్నియుఱి మిళ్ళాద
పోక్రమే నళోక వేఙ్కటం మూల పాదమే॥

(గాం)

శేలంకలన్నే శెంజడై
కర్రుత్త కణ్ణాన్ వెణ్ణైయై పోల్ల
లంగ పుణ్ణై పోత కత్తునీవన్నయుఱి
కెడ। అలంగనీ మార్బిలే వాశనీఱ
కొడుత్తవ నడుత్త శీర్। నలంగోళ్
మాలై నన్నాఙ్మీ వణ్ణా మెణ్ణా వాళ్గ
నెంజమే॥గగ॥

ఈన మాయ వెట్టు నీక్
యేద మిన్ని మీదు పోయి! వాన మా
ళ వల్లా యేత వరంకి వాళ్ళన్న
నెంజమే! ఈ ప్రాన మాకినాయి
ప్రకి ప్రాల ముత్తిన్ని మోరయి
త్తిన్ని! వీన మాయుడన్న మూర్ఖ
యన్నై పోద మెట్టిరాయు గాళ్ళు

ప్రత్తినాకి యున్నెయూకి
యూళ్ళు మెంపిరాను మాయి!

ఓ త్యాగమూర్తి పేరు పైన వ్రాయండి

నమ్మియాళ్ళకిచ్చినాడు ముత్తినాడు

ముకున్నినాడు ప్రకుస్సనమ్ముళ్ళ

మేవినాడు ఎత్తినాడు అడరకడుల

కడత్తయేతాన్నెంజమే ॥గగళ॥

మాట్లు శెయ్తు వాళ్ళరక్షణ

నాళ్ళులప్పే, ప్రాణంతే స్నేహు శెయ్యు

శత్రుకిత్తు వెల్లి కొడ్డ వీరనాణే స్నేహు

శెయ్యు తమ్మళ్ళే వెళ్ళే వెళ్ళాడా మైయుం

నమస్కారము చూస్తు చేయుచున్నాడు
కుమారుడు మెల్లగా వల్లనే॥ గాంధీ॥

అప్పుడు నోయూడల్లతో పాటు
పిలిచిన వాయు మూపిన్నె వెళ్ళి
న్నై వెళ్ళి వాళ్ళే మాట్లాడి వానతో
చూస్తూ వాళ్ళు అప్పుడు నన్నకొట్టి
యూది యున్న మిల్లువన్న నచ్చు
చాకలివాడు కొడుకు వాళ్ళ వేడు-
కుతో నే॥ గాంధీ॥

శ్లోకము తాత్పర్యము

మనము ఆడకూడదని వద్దనుకుంటే
అల్లుడు నక్షత్రకులకు దానమిస్తే
కాలేయము. చిల్లనాళ్ళులకి
ఇక్ష్వాకు వంశపోదిస్తే పుల్ల
యుక్కయి మీళ్ళలాడుచూడ్డి మీ
బ్బి రిష్టయేగగుట.

పోతి శూద్రం
మేయు చూపే వచ్చామాయకే!

ఏన్నదాఁవి యెన్నుమీ వఱ్ఱినై యి
నుళ్ళకొఁక్రున్నఁక్రున్ను। పిన్నపాఁద
మెన్న నిత్త పోఁగాఁ శుడఁకొక్రు
మలకీ। మన్న వన్న పూఁబ్బావాఁట
మిక్రు యెంగుం నిత్తబోగగఁట॥

ఇయక్కగాద మఁట్ పిగిపి
లన్నై మాస్కుయి యిన్రువ।న్నయి
ళ్ళోళ్ళ మేక వఱ్ఱి సన్నాం యెన్ని
లాయిలత్ మ్నళ్ళో। మయిక్కినాన్

తన్ మమ్మ శోది యందలా
ఏ నాళ్ళవి తాక్ ఇయక్కలా
మన్ను త్తుగ్రవి ద్ద్వీపు
వెన్నై దేవగం॥

అతు ఈ శ్లోకయు శ్లోకార్థ తులు
చక్కగ శ్లోకాలు

ఎం తేతు మాన్ర్ క అతువతి
నళ్ళే శంగాయి
వీరుత్ అతు చక్కగ శంగాయి

శ్రీ:

శ్రీమత్రే రామానుజాయ నమః

ప్రపన్నపారిజాతమాళ్వార్ వెంకటేశ
మానాథ ప్రపన్నసేయ్యి

:ప్రపన్నపారిజాతమ్:

:అవతారిక:

క్రాంత్రికే పరమాంజాతం
యతీంద్రాశ్రయమాశ్రయే!
ప్రపన్నపారిజాతస్య సంరంభవ
స్తారం వరదం మునిమ్॥

శుద్ధాత్మ కరుణకు
పిల్లలో తాత్కాలిక వేదనలు
భీతిలో తువళ్ళుం మురు
శాం వినైతెడుం మార్గం
పై త్రోల్ మణినాన్గం
తొన్న పురుత్తి జ్ఞానసార
త్తై పుణియల్ తప్పవర్
పొంగొళ్ళ చేరి ఉరుళ్ళాల్
మాంముని ఉంఱ్ఱై

క్రమశిక్షణ-ఈ ప్రపంచమే మిన్న

ఉపన్యాసం

నీ చేతిలో ఇది మరొకరికి ఇవ్వకు
ఎవ్వరు మాత్రం ఇవ్వరు
తిరిగి ఇవ్వరు - తానే పై
క్రమశిక్షణ విద్యార్థుని జీవిత
పరిచయం విద్యార్థి
ఇంటి తానము ఇవ్వండి

నరకుం శుపర్ణము
నాణ్ణిలరాళ్ళ కోనై పిరివు
పిరియామైయు మాయి.
తురిశంగ్రు బాతకం పోళ్
నాథన్న నదరుళ్ళ పాన్రిరు
త్రుళ్ తోదిలడియా కక్రుణం
కోనై యిడకిడక్కై
వాళ్ళియుంత్రై యుంబు
యుత్తాళ్ కోనై విడిలోనేరిం

కుదిత్తెత్తున్న మీనవేణి
ప్రక్క మడియుంపడి మిగ్గిత
లస్సె వన్నంకి నీక్కమిలా
వన్నేరనిపైచ్చి

మత్తొత్తె దుప్పోద
మాదవనుక్కా శెయుతే
తిత్తిదిదువెస్సుప్పనే్ళి
స్సే మేత్తి పెరుం పుత్తరి
మేలుళ్ళమే పోగిరిప్పాకి

అదుం పేర్చు వానిత్త వచ్చు(ళ్ళు)

తీర్థ ముయుగ్రాడు

వదుం శైయ్య వంగళ్ శెయ్

వనవుం పార్పనై మున్నోత్త

పిరాక్ పార్పదక్ మున్ శీర్

ఆవతై మన్న నడియోమే

న్న వాళ్వు నమక్కే న

దవిట్ ఎన్న తుణి వేండు

మిగి ॥ ఆ ॥

పుండరీకాక్ష నడి
యూరి ప్రహ్లాదమిశ్ర ధర్మాన్
వండమోరు పొరుగూ వండరి
యూరి - మండిమలంగ వోరు
మీ స్మరణ మా త్రరక్షకు
ప్రత్యక్షలంగిదు మేమున్నే
ర్పడలే ॥ ౬ ॥

తోళ్ళాంక మొడకి తొగిరి
శంగుడెయ్యు పొందరనుళ్ళు

ప్రశాంతి మాటలలో ప్రస్ఫుటమవుతున్నది. మళ్ళీ ఎప్పుడు విద్యార్థుల్ని ఇక్కడ నుండి వాళ్ళ నగరాలకు ఇవ్వరన్న నాడు॥ 2 ॥

ముక్తాయింపు వచనము

ఇట్లా మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చే ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఇవ్వలేక, మళ్ళీ మళ్ళీ ఇవ్వాలనే ఇచ్ఛయూ

నాళ్ళు మళ్ళై నళిత
గ వాళ్ళరక్కన్ తోళ్ళుం ము
కియుం ఆయుత్త వక్రన్
తాళిల్ పొరుందాదీ పుళ్ళి
ల్ పూమడందై కేళ్వినిళుం
దాలుం ముళ్ళై అరుప్పుగం
తప్పిన కియుని మత్తో
రిల్ తాట్చ్చి శెయ్యా ఉన్నుడు
కనిష్ట దమివెనిలుం—పోన్

ఎంత్రం మేరు వాయి కొట్టం
వైద్యుడే ఆసుపత్రి యులంగల్
మారి మాట్లాండల్ నిగత్
మాటలాగా

మాగ్రయిలైమైన్డమ
రుద మిగ ఆమడ్డి శేగ్రర
ందచేవడిమై — మేగ్రకడ
మేలాడబ్బాదిమై యడిడి
నుంతాసుతన్నడి క్కాన్మబుల్

మధ్యన కొన్ని గంటలు

పండే చలివీరన్నే

లక్ష్మం పంక్తయ్యక్కా ఈ నాయు

క్కన్నకే లాండామెన త్తెళింద

తూమన త్తాక్కుండోపలత

న్నలుమి తమ్ముడంతె పంక్తి

మానిక్కుం తలత్తవరాడుగా

వుగళు

ప్రాదంగతై న్నుండారు

స్వీకరించాలని విన్నపం
గత్తి నాగినాడు శంగతమా
మ - వేదం తొండవన్న పయనీ
పెదువీటి ఎప్పాయుద్ధ మిస్టి
ప్రైష్టానీ అతన్నది యేకాణాం శరణా
తుడియుం కులమువె
స్తాం తొడినప్రైత్తేస్తే నడియూ
ద్ధవనడియే యూతుం - పడి
యిస్తేత్ నీతీ కొత్తి వృక్తమాస్తు

మన్నించు నిమిత్తము మెల్లగా లిఖిత
యై కోరిక మాత్రమే ప్రార్థనా
పూర్వక మనిశ్చలి చరియు
క్షుత్రావరమాకు యూ వై
యమమల్లనిలకు మురుక్
పూవిన్నిచే యూరకాంగిన్
యోగనమలనరివే వరివాం
నారణాక్షా శ్రేయుడివై నాథుడా
ఒనగిడుక విజ్ఞాపక్ష్మా

శెల్వమొఱ్ఱిడుగ! ఎన్రుమి
ఱివా దిరున్దిడత - ఇన్నే ఇని
క్క శ్రుశ్రిప్పుం తివర్వుం ఇవట్రా
లో మిగిక్కవుం తొట్రుళిన్దేఱిన్
ఈనమిలా వప్పక్
ఎన్రాలు మెయ్యిడా మాడిడైక్
కుళ్ళా వట్టాత్తాలుమి - తాన్రి
యు విట్టార్ళియుర్ విడాదా
రీ వరియుర్ మట్టాది తుట్టా

ఎలుంగల్ మాల్ గుర్తు

నల్ల ప్రదల్ మనే

యార్ నవెయిల్ కెళ్ళె ఇల్ల

నిలమా దివే యునే ఎత్తు o - ఆల్ల

ఈన ఆల్తో ఆయె రి తీయిల్

ఎదుమేత్ ఉవళ్ళి దాం మి

ణ్ణరుం వెకున్న ఆతు ప్లాగ్ గు

విడుప్పిదిమం తొండి

ళ్ళు వేండు మిదమళ్ళా తీ ఆరు

ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಮಾರ್ಪಾಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ
ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ
ದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿರುವುದು

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ
ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲ
ಗಳು ದೊರಕದಿದ್ದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ
ಮಾಡಿ - ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನದ
ದಿಂದ ಫಲಗಳು ಸಿಗುವುದಲ್ಲವೆ?

అమృతమిచ్చే తల్లిదండ్రులు ॥
॥ ౧౧ ॥
పిడమే నాసెన్న ము
ప్పెయాను యిరై పడమదుర్
పందుదిత్తా నెన్నం - తిడమా
కుమిఱిస్టవన్న లాళ్వై
పవర్కు ముండో మిన్నప్పే
డు నీడు యిరమి పిళ్ళా ॥ ౧౨ ॥
డుభిమిచ్చే కులుం
బోష్టరువరెన్నం ఇమిళ్

మనమే ఇని త్వల్పకే లో-
ఆంధ్ర వర్ణాక్షరమ్మ బిళ్ళ
వీళ్ళన్ది శరణమే ఇంటి నీ
దుక్కాలో కొన్న దర్శక ఉండో
ఆయువు కోసం॥

వండు మది ఆయుష్షు
మాంద్య నిజమె చెయ్యి మిగాని
ఆయుండు పలువేసు ప్రాణ
స్వ ఆకేశ- ఆండడ శేషయ్యా

పేర్లు ఇరవై పిల్లలు గల్గి
చెట్టు చుట్టు ఆడుకొంటు క్రమము
నిద్ర పట్టే వేళలో ఇంటి

అమ్మ ముక్కు లో
కి వేడి వేడి పాలు అందుచేత
తాగే అమ్మ ముఖాన్ని ఇంకా
కొంచెం ఎక్కువ సేపు ఎక్కించి తర్వాత
తీసి నుడుం తిరిగి పక్కన్
కూడలి పైకి అన్నదనే

మన్నించవలసిందిగా కోరుతూ
దయచేసి ఈ విన్నపాన్ని మన్నించి
తగు చర్యలు తీసుకోగలరని
ఆశిస్తూ ఇట్లు మీ విధేయుడు
(లేదా) విధేయురాలు
(సంతకం)
విద్యార్థి/విద్యార్థిని పేరు
తరగతి
రోల్ నంబర్
తేదీ
స్థలం

మీ దగ్గరికి వచ్చి నీకు
మేలు కలుగుచుండునట్లు
దేవుడు విచ్చేయునట్లు
విమోచించును.

మందిరము మీకు
రుచ్చు మమ్మందిరమ్ము లోకమున
నై శేయ ప్రార్థ నిరుమాలుమీ
నన్ను లలో దెవ్వరు మరుగ్గ పుటి
వరియూ వర వరిడ్డరె వెవ్వరు

కడిదడె వర్ణ వీడుగా॥

మాడు మన్నెయు మీ

కొక్కైయు మణ్ణ ముసివర్

కొడు మఱియు వీడుకు కెన్న

గీయు మీ। వీడుడై ఎట్టి కృత్త

మీ ఆన్నవనే యెన్ని రాం

రు గాని విట్టి డుక్కై శ్రీంకర

విధి॥ ఇలు

వేదమోదు నాగినుక్ష

ఓ పాదిన్ది మెయి పొరుళ్ళు
మీ కోదిల్ మను ముదల్
నీ కూరుప్పదు మీ
లదిల్ శరక్రొంగలి లన్ది
లన్నిగ్రవన్తే అరక్కొం
కమెన్న మదుషిగ్
మానిడవనెన్రుం
కురువై మలరి మకళ్ క్రోన్
తానుతన్ద కొల ముళుతేమెన్రు

ಈ ನಮದಾ ವೆಣ್ಣು ತಿನ್ರ ನೀಶ
ರಿರುವರುಮೇ ಯಕ್ಕಾಲಂ ನಣ್ಣಾ
ಡುವರ್ ಕ್ರೂಂಮ್ ನರಕುಗಿ ||

ಯಿಟ್ಟ ವಿರುನ್ದಕುರುವೇ
ನಿಣ್ಣಾಯುನ್ರನ್ರು ವಿಷ್ಣುಕ್ಕರ
ನಿನೆ ವಿರುಪ್ಪುಮುದಲ್ - ಪೋಟ್ಟೇನ
ತ್ರಿನ ತಣ್ಣಾ ಶೆಂಬಳ್ಳಿತ್ತಾರುನ್ದ
ತ್ತಿ ತ್ತುರುತ್ತಾ ನೀಕ ತೂವಿ ಲ್ಲಾಂ
ಮುದಿತ್ತ ಪೂಕೆ ಯ್ತಾರುಪ್ಪನ್ನೆಯ್ತು ||

ప్రత్యక్ష కుటుంబ పరిసరాలను
వివరిస్తూ మీ ఇంటి పరిసరాలు
ఎలా ఉన్నాయి - ఎందుకు అనుకూలంగా
లేవో వివరించండి. మీ ఇంటిని ఎలా
ప్రతిరోజు ఉంచుకోవాలో తెలియజేయండి
వాటి ఆవశ్యకతను వివరించండి.

ఎన్ని మనం ఆత్మకుటుంబాలు
మీ గురించి నాకు తెలియజేయండి.
ప్రస్తుతం ఆ రాష్ట్రంలో ఇంకా నాలుగు

అష్టాభిలు లో నిన్నపున్నే
మిందు మంత్రయుక్తి పొంగు
మడసివెయ్యక అనలుమి
శ్నస్య తామలక యుస్తాయి ఇళ॥
విష్ణుకీ మణికొశిక్షం
వేంగక ఫ్లోర్ల్ముల ముదలే / తే
ప్లాక్ పాశ్చిర్ తూశ్ అ మరుప్ప
అత్త కైళ్ళాం మరుళ్ళా మిత
ఫ్లోడ మత్తక కిమ్మ ఆస్థాన ఆ

ఆదుళాతే వై త్త వవకుఱ!!

పాదుళ్ళు ముయిద

ముడంయం పుకలుం తెల

ళ్ళుం కుఱాముం కొయిలుం!

ఆయుర్ప్రపంద తన్నిరియుక

పాదుట్టో నంకళ్ళుం వెయి

యవరి నంయు ఎన్నెళ్ళుం

మాలు తిడమ్ముఱ!!

ఆనాకి కమలుత్తిలు

మా మళ్ళా క్రొత్తగా నిలా వాళ్ళే
కుర్రవాళ్ళు అన్నారు ఎలాగో మా
నిడదవోలు ఇన్నిలక్షలతో గ్రామ
దేవతా యాగం మనకి అవ్వాలి
అని మేమందరం శాలపుల్లుమీ!!
అలాగని మనం శుభలేఖ
లేమీ వేయడంలేదు! అలాగే మన
ఊరివాళ్ళకి అమ్మవారి కుంకుమ
మీద ఆశ్వయుజంలో ఒకసారి చూడు!

ಅಂಗಾಂಗಳಾದವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ
ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ॥೨೯॥

ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು
ದಿನಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲು
ಹೇಳಲಾಗಿದೆ। ನಲ್ಲಿಪಟ್ಟಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರಿಕೆಯ
ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ। ಪಾಠಶಾಲೆಯಿಂದ
ನಮ್ಮನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ ॥೩೦॥

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದ ಎಂಥೆಂಥ
ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಿಗೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

నిరుప్పేక్షాక్షరము

కుల మొక్కటియు కి

పల లకం కుస్సిత్రాలక్షి

కుల మొక్కటి కారియుము ం

వేరాం - పల మోక్షకం

ధాత్మైక్కాణం కదుత్తకి

ఆరు ఆ ర్థకర్థవేధాత్మై

క్కాణం పిణాక్షి ॥ ం ॥

పులం కొండువీళ్ళాడ

పాప ముళ్ళదారికి లక్ష్యాలు
ఉండు కారియమెక్కు రీ
కి లక్ష్యం ఉండ లాళ్ళకై
యు నన్నే లక్ష్యమొనర్చి
యు వచ్చెయుం ప్రళ్ళుడె,
యు నన్నే యువ ॥ ౩ ॥

కుయు మత్స్యం జ్ఞాన
త్స్యం కాష్ఠం వచ్చెయుండే
తయు మత్స్యలని యిగా

ఆశ్చర్యక్రియ – ఇది మళ్ళీ
మళ్ళీ పుట్టడానికి వీలైన
మరో జన్మ కాదు.

వ్యభిచారి

క్రీస్తు మళ్ళీ వస్తాడు
అప్పుడు వ్యభిచారి
నైతిక మేలు – ఇక్కడ
ఆయన ఇతరులకు

మిత్రమా, యెన్నిదుష్టదుఃఖా
లత్తమైభూమీ వంచవ
చుంటిని॥ఈ॥

కష్టపడియుష్టాలలో
స్తు నమక్కుండెను విచ్చివి
కలదాంకు విట్టేదే!-కొప్పక్కు
ణ్ణ యేచు మిల్లాడాక్కుకూచు
వదేశాల్కోకి! ణ్ణాణ్ణ యే
చు మిల్లాడ యూయి॥౬॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯದಾಸರು

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಶಿಷ್ಯರಾದ
ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಿಜಯದಾಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು.
ಇವರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ
ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು
ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.
ವಿಷ್ಣು ಮಹಿಮೆ, ವಿಷ್ಣು ಕೀರ್ತನೆ,
ಅಷ್ಟಮಿ ಸೋಬಾನೆ, ಪದಗಳು ಮೊದಲಾದ
ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

అత్త విడిచే ఇచ్చయూ నిచ్చ
యూ చేత్త వెళ్ళిల్ వానేత్త
చ్చే యూ నుచ్చ యూ నాయి॥౮॥
తత్త మిగ్గినయు నీ
వీవెత్త తాల్చినొడె వైత్త
వచ్చె వగ్గింయిరా - శిత్త
రాయి నిధివ్వే ర్చుండ్రే నీ
మిరయుమీ నీదియూలే వం
దిప్పే ర్చుండిర్చియూ వాసే॥౯॥

ನಿಜಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಆಯಿತಿ
ಮಿಯವಳ್ಳ ಮುಳ್ಳ ಮುಜಾಯಿತಿ
ತಿ - ಮುಜಾಯಿಯೆ ಮೆಟ್ಟಿಯುಂ
ಮುಜಾಯಿಯುಂ ಟ್ಟಿಜಾಳ್ಳ ವಾರಿಲ್ಲಾ
ನಾಳ್ಳಿನಿಸ್ಸ ಆನ ಟ್ಟಿಜಾಳ್ಳ
ವಾ ರುಂಟಾನ ಪೋಮುಗಂಗು

ಆಮುಳ್ಳಾಳ್ಳ ಪ್ಪೆಯಮಾಳ್ಳಿಯಂ
ಆಮುಂನಾಳ್ಳ ತಿಳುಪಡಿಕ್ಕೆಳ್ಳಿ
ಕೆಡಿಜಾಮಿ.

శ్రీ:

శ్రీమత్తే రామానుజాయ నమః

—:సప్త గాథై:—

తనియన్:—

కాంచీనలకిక్ష్మీ

నాథాభ్యాదనయుక్తేవాఙ్మీ

యువనమదమోచిత్యై

వందేయే! వీర్యశీరుపై

ర్యాద్యనేకగుణాలయులకం అర్థ

కాంత్యాశ్రీరుపయుక్తేయాత్ ॥ 1 ॥

అంతరంగ

రుచి మాటిక్కు మంతరంగ
శంబంధం కాబ్టి త్వాడాక్
టి ఉంటే అవమెన్నం
వాట్టవుక్కు చేర్చ నేదీ
కాబ్టి మవనక్రో వాంచా
అవుట ॥ గు ॥

అంజు పొరుళ్ళు మ
ళిత్త వట్టంలో అబ్బి లాకి

నంజీలో మిక క్కోడియుక్
నాంకీ కొన్నోమీ! నంజు
దాంక్షనై మురిక్కు మదు
యుగై మడిక్కుమే గ్రీనమి
లాడి కొన్నారివై॥ 1॥

పార్థ కురువినళ
విలో పరివిల్లి శ్రీమిక్కు
పొంనమెల్లాం శోకిస్కాయుం
కొర్కకవర్ మట్కాన్నోక్

ఆమ్లస్థ్రుమంగుమే
తోంగాంమల్ నష్టమేతక్ష్మ
నరతు॥ని॥

అష్ట యణగతె
ఆష్టతెయ చరతోతిమె
మన్నపేరు వాట్టమె యా
రు మదిరత్ర నిన్నరుళా
ఆ అంశలుం కోడోడమళ్ళ
ఆమనాభ్ అభిలాక

ನಂಜಿಲುಂ ಕೆಡೆನಿಕುಪ್ಪೆ-
ನಾಣ್ ॥ ೪ ॥

ಎಪ್ಪತ್ತೆ ಊದಿನಾರಿನ್ನೆ
ಕೆನು ಮಿಯುಳ್ಳುಂ। ಎಪ್ಪತ್ತೆ
ನ್ನೆಪ್ಪೆ ಮೆನು ಮಿಯುಳ್ಳುಂ। ಮುನ್ನೆ
ಕ್ಕೆಲ್ ಶೇವಿಪ್ಪರ್ಕ್ಕನ್ನಪ್ಪಡೆಯೊಕಿ
ನ್ನೆನ್ನ ನಿರೂಪಣಾಮುಂ। ಆವಿಕ್ಕು
ನ್ನೆಕೆಯುಕ್ಕು ॥ ೫ ॥

ಅಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ನ್ನಿಮೆಯುಂದೆ

నం కొన్నేరంగా ఉన్నిత్తరు
ళ్ళాడి ప్రేమ్మే చినైతైయె!
పట్టిపిలా వెన్నిరియు
ర్ధక! వెంబదుమా నోర్ధక
ప్రేన్ని రదుర్ధక వ్యంత్రి!!

తోంగేదు మిల్లా
దేశిక్రనుక్ష శింపెక్కు!
పాంగా రనుకే పరివు
నైవేద్యం క్రార్థమ్మోర్

Scanned with CamScanner

శ్రీ:

శ్రీమత్రామానుజాయ నమః

శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేభ్యో

నమఉక్తిమధీమహే।యది

క్రియస్త్రయీకర్త్రేయుక్తి

మంగళసూత్రకారమ్॥

—:శ్రీప్రపమ్:—

సర్వేశ్వరీ శ్రీధరశాదవ

శేషప్రజగతాం సర్వేప

సర్వసిద్ధిః।సర్వంమ్మర్గ

మాపవర్గిక పదం సర్వం
కుర్వన్ మోదిఃయన్నపి వీ
క్షముఖం తదింగిత పరా
ధీనో విధత్తేऽఖిలం క్రీడేయ
మలు నాన్న ధాంస్మరసదా
స్పృష్టకరస్పృత్యా ॥ ౧ ॥

ఓం శ్రీదేవి సమ
స్తలోక జననీం త్వాం స్తౌ
మి ఓం మహోయుక్తాం

భావయ భారతీం ప్రభు
ణాయ ప్రేమ ప్రధానాంధియ
భక్త్రం భన్నయ నన్నయా
ర్చిత మిమం పాపం జనం
తావ కలక్ష్మీ లక్ష్మీ
ధూ ప్రభీ చి విస్మృతో నన్న
మ చామీ వయ ॥ ౧ ॥

నిర్మ్రత్రం నాం మ
మాం మన్ని కవ

ಯುಷ್ಮನ್ಮಧ್ಯೇಯೂನ್ಯಾಧಿಕಾ
ಅನ್ಯತ್ರ ಛಸೆತೋಧಿರಾ
ಷ್ಟ್ರಷ್ಟಣಾಅತಿಷ್ಠತಾರಿ
ವರ್ಗಾಶ್ಚಯುಷ್ಮಸ್ಮ
ತ್ಪುಣ್ಯಾಂಶ್ಚವರ್ಜನಯ
ನ್ತೋಽಮೂಯತುಃಕ್ಷಂ
ಪುಶೀವಾಗ್ಭಿಶ್ಚಪ್ರತಿ
ಮಾಶಕ್ಯರಚನಾಶ್ಚ
ಸ್ಮಾಕಂನಿಧೇ॥೫॥

యే వాఁబాఁ మనసాం
చ దుర్గతరతయూఁ ఖ్యాతా
గుణాల స్తి వకాఁ తానేవ
ప్రతి సాఁ ముచి ప్పా ముది
తా ప్రేమా మిక భార
తి। లో స్థం తత్ప్ర నమస్తే
మే న లో చకార్థకాఁ
కాఁ చంద్రి కాం నాలంవ
లు మిత ప్రగ్ధ్వ రస నాం

ಮಾ ನೀಚ ಸುಖಾಂ ಚಪ್ಪಲ್ಲಿ ॥
ಕ್ಷೇ ದೀಯಾ ನಪಿ ದುಷ್ಟ
ಬುದ್ಧಿರಪಿ ನಿನ್ನೇ ಕೆಲ್ಲಿ ಪ್ಪನೆ
ಕ್ಷೇಕಪಿ ತೆ ಕಿರಿಂದೆವಿ ಲ
ಕನ್ನೆಕಂ ನ ಚಲಿಪೆ ಮ್ಮ
ಮೇಂ ನ ಚಿಕ್ರಮಿ ಚಮುಷ್ಟ
ಪ್ಪಾಲು ನಲಾವಲಾ ನಹಿ ಮನಾ
ಅಥಾಪಿ ಚಾನೀರಥಿ ದುಷ್ಟಬಾ
ಪಿ ನಲಪ್ಪತೆ ಪಚಿಪೆ

ఆశ్వరిస్తు తావేవ్ఛ నిశ్చయం॥
ఐశ్వర్యం మతుదేవ
వాల్ప మధీ దృష్యేత
పుంసాం తి యత్ తల్ల
క్ష్మీ స్సము దీక్షణాత్ప
యతః సార్వత్రికం వర్తతే॥
తేనే తేన నవిస్మయే మహి
జగన్నాథ నా రాయణాత్
ధన్యం మన్య తీక్షణా

త్మేవ యతః స్నాత్మానమా
త్మేశ్వరః॥ ౬॥

ఐశ్వర్యం యదచేష్ట
పుంసి యదిదం సౌన్దర్య
లావణ్యయోః రూపం యచ్చై
శ్రీ మంగళం కిమపి యల్లో
కే సదిత్యుచ్యతే। తత్సర్వం
త్పదభీన్నమేవ యదతః స్త్రీ
రిత్యుపేదన వా యద్వా స్త్రీ

మదితద్భక్తేన వచనం దేవి
ప్రథామమ్నతే ॥2॥

దేవి త్వన్మూర్తిమావహి
న్నపరిక్షీణాపి తత్వయా
క్షీయతే యద్భవేత్పూర్వం
పిణ్డైవయువకాసర్వ
జ్ఞతాదీయతే యన్నైవ్యం
వత్సరద్వాదశాత్మనాం
సర్వజ్ఞతాయా విదుషాం

మాంఖూఖ మిదన్తయా కిల
విదన్ క్రాన్స్ యు మిత్ప్ర్ఖ్తే॥
ఊకే వనప్ప తిబ్ల
రుప్ప తి ఆకరతమ్ప్ర్ం యుస్ప్ర్
: ప్ర్సాద పరిణామ మువా
ద్ర్ స్ప్ర్ సాం భారత భగవ
త్ తు యుదీయు దాశీత్రాం
దేవదేవ మభిష్ఠీం త్రాయు
మోఽక్ర యూ మిశ్ర్॥

యస్యాః కటాక్ష
మృదు వీక్షణా దీక్షణాత్
సద్య
స్సముల్లసిత పల్లవ ముల్ల
లాస విశ్వం విపర్యయ స
ముత్థ విపర్యయం తాక్షణా
దేవ దేవ మహిష్ఠం శ్రయ
మా శ్రయామ ॥౧౦॥

యస్యాః కటాక్ష వీక్షా
క్షణా లక్ష్మీ లక్ష్మీ మహే

శ్రీ:

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీభాష్యకార ప్రపత్తిః

శ్రీవైష్ణవాగమ పయో
ధి పూర్ణచంద్ర శ్రీకాంచీపద్మ
మకరంద రసేష్ణ శ్రీంగోవింద
వర్ష్యకర సార రస ప్రాజితాత్మే
శ్రీభాష్యకార చరణౌ శరణం
ప్రపద్యే ॥ ౧ ॥

శ్రీశైల పూర్ణ ముపదేశిక

లబ్ధ బోధ లతు ర్వాశ్రమ ప్రధి
త మౌని కుల ప్రదీప! భట్ట్ర ప్ర
వర్ధ కర నీరజ ప్రాజితో త్త
శ్రీ భాష్యకార చరణౌ శరణం
ప్ర పద్యే ॥ 1 ॥

కాంభ్ప్రభ వరద రాజ
ప్రపై కపాత్ర రంగే శ్వరుల
ప్రసూ తాపరిణా మ లతా పరి
ష్వ దాంత దేశిక కరాంబుజ
ప్రాప్తాత్త శ్రీ భాష్యకార
చరణా శరణా ప్ర పద్యే ॥ 2 ॥

శ్రీయుగాది వాద్రి పతి పాద
పరోజ హంస శ్రీఘృత పట్టికా
రమేశ కటాక్షధన్య! వేదా వ
ధార కలువైరి కరాబ్జ తేజ శ్ర
ధాప్త్య కారచరణమే శరణం ప్రపద్యే!!

శ్రీవేంకటాచలపతి శ్రీయు
లక్ష్మీకాంత సర్వజ్ఞ సమ్మయుత
వేదాంత సార్వభౌమ! విక్రమ వనేక
ఖిల శ్రుత్యర్థ వరాన్వితా తేజ శ్రీఛాత్ర

కార చరణమే శరణాం ప్రపద్యే ॥౩॥

పాషండజాల తమసావహ
సంయమీంద్ర ఘనేఘపంచమున్న
చాగ్ర తమోవినేశ లోకాశ్వ
హస్త సరనీరుహ ప్రాంజలత్
ప్రభే త్రిభాష్యకార చరణమే శర
ణం ప్రపద్యే ॥౪॥

చార్వాక శైల పతివజ్ర
ప్రాభ సత్ప్రకాశాదవానీవ

సుదర్శన మేని చేర్చి శ్రీ
వేంకటేశ కర పంకజ పూజ
తాతే శ్రీఖాష్ణకార చతకాసే
శతకాంప్రపద్యేహం॥

మిథ్యా కథా కుమతిశీల
ఖ్యు జుంగ లాక్ష్మీ కాంచాలకాంఖు
ద్ధర మాయుత వితరాగ| మన్మథ
కేశవ సుధాత్మ పూజితాతే
శ్రీఖాష్ణకార చతకాసే శతకాంప్రపద్యే॥

త్రయ్యంత వేశిక పత్తే
వకు ళాభి రామ పాదారవింద
రస సారస సార సాక్ష్య! శ్రీమ
ప్పతాంతుని వల్లభ ప్రాజితా
త్త శాస్త్ర కార చరణావ
శశతాం ప్రపద్యేnఉn
కాషాయుర మ్మకేము
నీయ శ భూప మిత్ర దండత్త
యో ష్మలకి రోల్లసి తోర్ధ్వ

ప్రాక్ట్ | ఉద్బుద్ధి నేశ ము ఎ
శోభిత పాఠ మాం తే త్రి
ఛాప్టర్ కారమరశిష్ట శరణాం
ప్రపద్యేnon

శ్రీ ఛాప్టర్ కా ప్రపత్తిః
సమాప్తా.